

745

Nu står jag på min re - sa och skall fa - - ra, Gud
Far - väl, mi - na frän - der så kä - - ra, far -

vet när jag kom - mer i - gen. Nog är det myc - ket
väl, min ut - val - das - te vän!

svårt, när vän - ner skil - jas åt; men det får in - tet

hjel - pa, Jag kom - mer väl en gång i - gen.